

jälled kinni wotssime? Ehk kui teine wannem
ommad lapsed õppetas kirja tundma, siis
sinna weddelesfid nendega kõrtsis. Se on
sind alwaks nende melest teind, ja ei mitte
sinno heldus; sest ka helde wannem annab
hirno.“ „Minna ollen neid käl õppetand
tööd teggema ja Jummalat kartma,“ kost
tis Pent jälle. Agga Jaan ütles; „Kule
wennike, kui laps head wiisid ommast wane
nemast näab, siis nisiggune laps, kui ta
ka wahhest kääst ärra lähhab, ikka jälle,
issa ja emma jälgede möda õige tele taga
gañ oskab; sest wagga wannema wiisid on
lapsela, kui künal, mis igga kohta pais
tab — agga kuhho sinno jälled saatwad?
ehk kuida sa isse ommad wannemad olled
auustanud!“ — „Ärra tulleta mo mele, mis
ma ennani ei woi parrata,“ ütles Pent,
ja läks, pool nuttes, pool wandudes
ärra.

2.

Urdo Jani hinge heitminne.

Kell källa olli nutto wiisil, ja iggailis
rakis maddala healega — lapsedgi ei raat
sind mängida, sest wanna Urdo Jaan olli
hingeheitnisse peäl. Kui woeras sel puh
kul senna olleks juhtund, ta so iggauhhe
näust olleks wotnud, mis sündis; nisug
gust leinamist olli seal, et needki, kes mui
do tedda piüdsid teotada, nüüd lausa wait
ollid.

B